

ಮುಜುಗರಕ್ಕಿನ್ನೂ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಲ್

ಈಗ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಗೆಹರಿದಿದೆ. ನ್ಯಾಷ್ಣಿನ್ ಬಂದ ಮೇಲ ಮುಟ್ಟು ಸುವಿಧೆಗೊಂಡಿದೆ. ಪಾರಂಪರಿಕ ಪಾತ್ರಗಳಾಚಿಗೂ ಹೇಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮುಕ್ತಿನ ಕುರಿತ ಅಸ್ತ್ರೆ, ಕೀಳರಿಮೆ, ಮೌಡ್ಯಿದಿಂದ ಹೇಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಹೋರಬಂದಿರಬಹುದು ಎಂದು ಉಹಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಹೇಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಗಳು ಬದಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೊಂಡ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ. ಆದರೂ ಮುಕ್ತಿನ ದಿನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭಯ, ಮುಜುಗರದಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಶಿಶುಸಾವ ಕುರಿತು ಇಡಿಯ ಸಮಾಜಕ್ಕಿರುವ ಅಸ್ತ್ರೆ. ಮುಟ್ಟು

‘ಹುಶ್ ಹುಶ್’ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದ್ದು ಆ ಮೂರು ದಿನ ಅವರಿಗೇನಾಗುತ್ತದೆ, ದಿನಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇನು ಎಂಬ ಬಗೆಗೆ ಯಾರೂ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಡಸರ ಎದರಿಗೆ ಮುಟ್ಟು ಎಂದು ಮಾತೆತ್ತುವುದೇ ನಾಚೆಗೇಡು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿದೆ. ಈಗಲೂ ಅಪ್ಪ, ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮಾದಿರಂತಹ ಹತ್ತಿರದ ಪ್ರರೂಪ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಬಳಿ ನ್ಯಾಷ್ಣಿನ್ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಹೊಕ್ಕಿನೋವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಪಾರ ಹಿಂಬರಿಕೆಯಿದೆ. ಮುಟ್ಟು ತೀರಾ ಖಾಸಗಿ ವಿವರವಾಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಳಿ ನ್ಯಾಷ್ಣಿನ್ ಕೇಳಿ ಪಡೆಯಲೂ ಹುಡುಗಿಯರು ನಾಚಿ ಮುದ್ದೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎಂದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಈಗಲೂ ‘ಆ ಮೂರು ದಿನ’ ತಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ

ತೊಡಕಾಗಬಾರದೆಂದು ಮುಟ್ಟನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹಾಕಬಿಯಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾವದ ವೇಳೆ ತೀವ್ರ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು, ವಾಯಿ, ತಲೆನೋವು ಮತ್ತಿತರ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುವ ಕೆಲ ಹೇಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಪರ್ಲೈಸ್ಯಂತಹ ನಿರ್ಧಾರಕ ಸಂಭರಣಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗದಿರೆಂದು ಹಾಮೋನ್ ಮಾತ್ರ ನುಂಗಿ ಮುಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹಾಕುವುದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಸ್ನೇಹಭಳಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಟ್, ಎಲ್ಲಿಗೂ ಪ್ರವಾಸ, ಒಂದು ಪರಿಷ್ಕಾರ, ಸಂದರ್ಶನ ಮುಂತಾಗಿ ತುರ್ತು ಅಲ್ಲದ ಕಾರಣಗಳಿಗೂ ಮುಟ್ಟು ಮುಂದಾಗಿಸುವ ಮಾತ್ರ ನುಂಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮುಟ್ಟಾದವರು ಅಶುದ್ಧವೆಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಕುವುದು ಒಂದು ಅರ್ಥಯಾದರೆ, ಆರಾಮವಾಗಿರಲು

